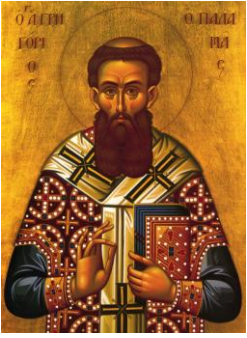

Ότι «Εκκλησία» είναι το σύνολο κλήρου,
μοναχών και λαϊκών οι οποίοι φυλάσσουν
την ακρίβεια της πίστεως και όχι από
μόνη της η Ιεραρχία και ο κλήρος

«Οἱ Τῆς Τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Τῆς ἀληθείας εἰσὶ καὶ οἱ μὴ Τῆς ἀληθείας ὄντες οὐδέ Τῆς Τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰσὶ»

«μηδέ Ἰὰρ προσώποις Τὸν Χριστιανισμόν, ἀλλ' ἀληθεία καὶ ἀκριβεία πίστεως χαρακτῆρίζεσθαι μεμυήμεθα»

Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς
14 Νοεμβρίου

«Ὅταν δὲ πάντες ὁμοίως πιστεύωμεν, τότε ἐνόησεν εἶσιν»

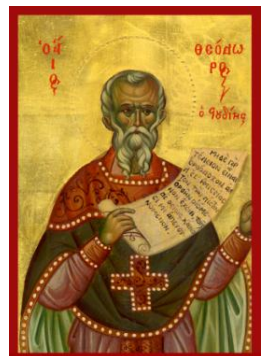
Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος
13 Νοεμβρίου

«οὐ Ἰὰρ προσώποις Τὸν χριστιανισμόν, ἀλλὰ πίστει χαρακτῆρίζεσθαι»

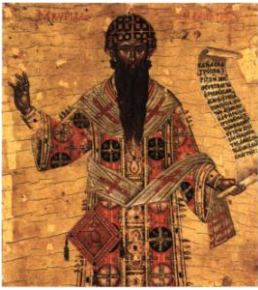
Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ὁ Ναζιανζηνός
25 Ἰανουαρίου

«Τὴν Ἐκκλησία Τοῦ Χριστοῦ δεν ἀποτελοῦν οἱ πολλοί, ἀλλὰ ἐκεῖνοι που φυλάσσουν τὴν ὀρθή καὶ σωτήρια Τῆς Πίστεως Ομολοΐαν, ἐστὼ καὶ ἀν εἶναι ὀλίγοι»

Ὅσιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης
ὁ Ὁμολογητὴς
11 Νοεμβρίου

Ότι και η παραμικρή καινοτομία ή
παρέκκλιση από την ακρίβεια της
πίστεως είναι αίρεση απωλείας

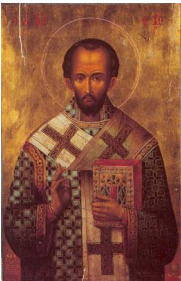
«Τούτων ἀναγνωσθέντων, ὤρισεν ἡ ἁγία σύνοδος, ἑτέραν πίστιν μηδενὶ ἐξεῖναι προφέρειν, ἢ γουν συγγράφειν, ἢ συντιθέναι, παρὰ τὴν ὀρισθεῖσαν παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων»

(Ζ' Ἱερός Κληῶν ἐν Εφεσῶ Γ' Οἰκουμένης Συνόδου)

Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας
9 Ἰουνίου

«Κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας», ἣν παρελάβομεν ἄδολον παρὰ τιλικούτων ἀνδρῶν, ἀποστρεφόμενοι πάντα νεωτερισμὸν ὡς ὑπαγόρευμα τοῦ διαβόλου»

(«Θεγκύκλιος τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας», 1848)

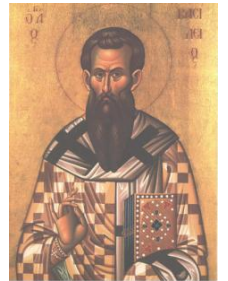

«Νά μὴν ἀποδέχεσθε κανένα αἰρέτικὸ δόγμα μέ πρόσχημα τῆν ἀλάτῃ»

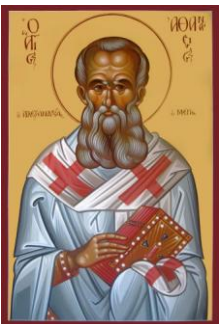
«Ὅταν ἴαρ τι καινὸν ἐπεισενεχθῇ, αἰ καινοτομίας τίκτει· καὶ ἄπειρος ἡ πλάνη τοῦ ἐξελθόντος τὸν λιμένα τὸν εὐδίων, καὶ οὐδαμοῦ εἴσεῖται. Ἐπὶ πλεῖον ἴαρ προκόβουσιν ἀσεβείας, φησὶ, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν, ὡς ἰάπραιναι, νομῇν ἐξει»

Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος
13 Νοεμβρίου

«Πανταχοῦ δὲ φυλακτέον ἡμῖν, μὴ, προφάσει μιᾶς ἐντολῆς, εἴεραν φανῶμεν κατὰλύοντες»

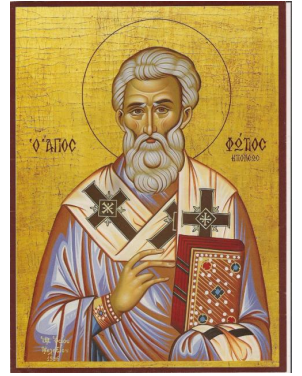
Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας
1 Ἰανουαρίου

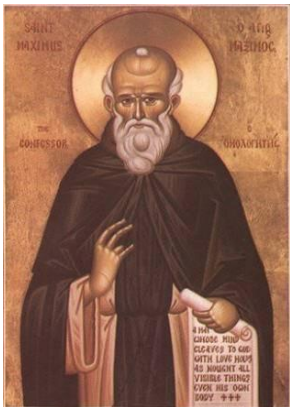
«ὅστις βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρῆ αὐτῷ τῇ καθολικῇν κρατῆσαι πίστιν, ἣν εἰ μὴ τις σώαν καὶ ἄμωμον τηρήσειεν, ἄνευ διδασκαλοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται»

Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Μέγας
18 Ἰανουαρίου

«Τὰ περὶ Πίστεως, ὅπου ἀν παρεκκλίνῃ ολίγον κανεῖς, αμαρτάνει αμαρτίαν πρὸς θάνατον»

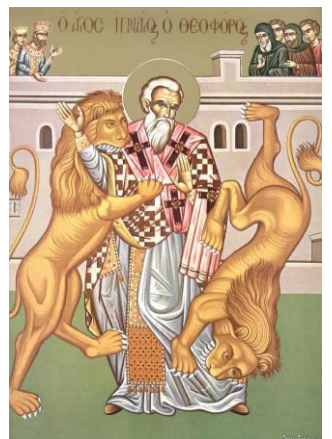
Ἅγιος Φώτιος Α' ὁ Μέγας
6 Φεβρουαρίου

«εἴτερον πῶσιν μὴδενί ἐξείναι προσφέρειν, ἢ τὸν συλλῥάβειν ἢ συνιτθέναι, ἢ φρονεῖν ἢ διδάσκειν εἰτέρους»

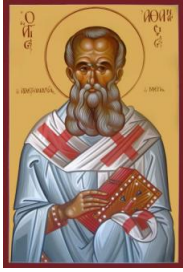
Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ομολογητὴς
21 Ἰανουαρίου

«Πᾶς ὁ λείων παρὰ τὰ διατεταγμένα ἢ πράσων καὶν ἀξιόπιστος ἦ, καὶν νηστεύῃ, καὶν παρθελεύῃ, καὶν σημεῖα ποιῇ, καὶν προβῆτεύῃ, λύκος σοι φαινέσθω ἐν προβάτου δορᾷ φθορὰν προβάτου κατέρταζόμενος»

Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος
20 Δεκεμβρίου

Ότι δεν υπάρχει «οικονομία» και ανοχή
στην καινοτομία (αίρεση) διότι και η
παραμικρή παρέκκλιση είναι θάνατος

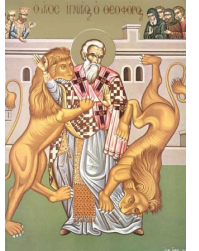

« Θεομίσητος ἐστὶν ἡ αἵρεσις »

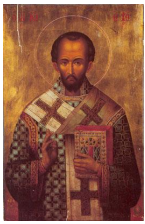
Ἡ αἵρεσις « ἀκοινωνήτος ἐστὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Οὐρανῶν ἀλλοτρία »

Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Μέγας
18 Ἰανουαρίου

«Βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσει» ο αἰρετικός

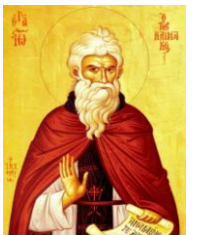
Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος
20 Δεκεμβρίου

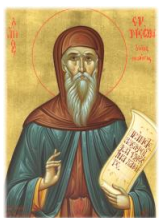
« οὐδὲν ἴαρ ὄφελος βίου καθαροῦ, δοιμάτων διεφθαρμένων »

Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος
13 Νοεμβρίου

« Ὡς ξένους καὶ ἐχθρούς τοῦ Θεοῦ, θά ἐννοήσουμε ὅσους εἶναι ἀβάπτιστοι ἢ
δὲν ἔχουν ορθή πίστι »

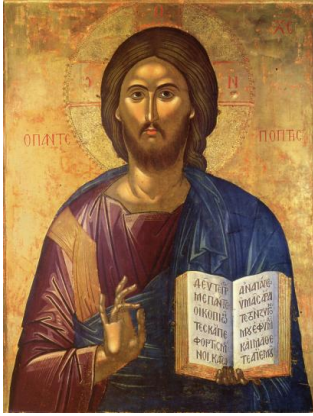
Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κιναῖτης τῆς Κλίμακος
30 Μαρτίου

« Τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἀβάπτιστος δὲν δύναται νὰ ἐμβῇ, οὔτε νὰ
τὴν ἰωρίσῃ »

Ὅσιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος
12 Οκτωβρίου

Ότι δεν υπάρχει σωτηρία για εκείνον που
δειλιά και σιωπά όταν θα έπρεπε να
μάχεται υπέρ Πίστewς

Κύριος ημών
Ιησούς Χριστός

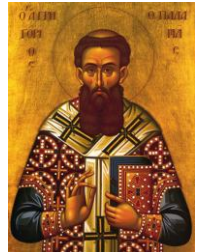
«Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ὅστις δ' ἂν ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς»

(Ματθ. ι' 32-33)

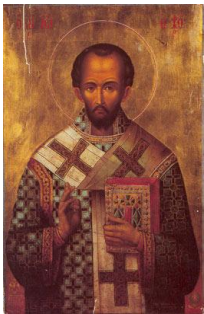
«οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς ἥς ἢ ζεστός. οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου.»

(Αποκ. γ' 15-16)

«Τρίτον δέ εἶδος (ἀθείας), οὐ πόρρω τῆς ἀνωτέρω πονηρᾶς ξυνωρίδος, τὸ παραιτεῖσθαι τὴν λέγειν τῶν δεδομένων περὶ θεοῦ ὑπ' ἀνευλαβοῦς εὐλαβείας»

Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς
14 Νοεμβρίου

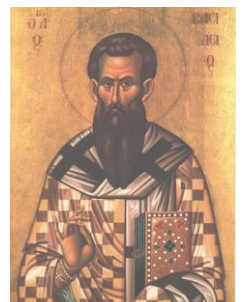
Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος
13 Νοεμβρίου

«Τό, ὡς μὴ κρίνεται ἵνα μὴ κριθῇ· περὶ βίου ἐστίν, οὐ περὶ πίστεως»

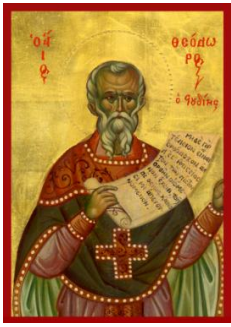
«οὐκ ἀσφαλές υποκρίνεσθαι, τῶν θείων νόμων υβριζομένων, οὐ σιῆσας καὶ παριδὼν τίνος οὐκ ἐστὶν κολάσεως ἄξιος;»

«Τὸ νὰ εὐφραίνεται κανεὶς ὅταν τὸ κινδυνευόμενο εἶναι ἢ Πίστις, τοῦτο εἶναι τὸ ἴδιον τῆς ἀρνήσεως, τὸ δὲ νὰ ἐλέγχει εἶναι ὁμολογία ἐιλικρινούς»

«τὸ αἷμα τοῦ ἡμαρτηκότος ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσεται [...] οὐ σιωπῆσας μόνον, ἐνόχος τοῦ αἵματος τῶν αμαρτανόντων εὐρίσκειται»

Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας
1 Ἰανουαρίου

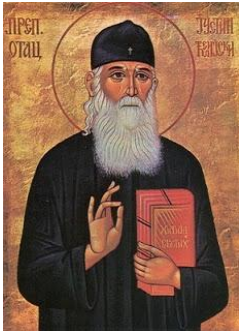
Όσιος Θεόδωρος
ὁ Στουδίτης
ὁ Ὁμολογητής
11 Νοεμβρίου

«Ἐντολή Ἰαρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης πίστεως. Λάλει Ἰαρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα. Καὶ, εἰάν υποοστέλλῃται, οὐκ ευδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ. Καὶ, εἰάν οὕτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται. Ὡστε ὅτε περὶ πίστεως ὁ λόγος, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, εἰώ τις εἰμι; Ἱερεὺς; Ἀλλ' οὐδαμού. Ἀρχων; Καὶ οὐδ' οὕτως. Στρατιώτης; Καὶ πού; Γεωργός; Καὶ οὐδ' αὐτὸ τοῦτο. Πένης, μόνον τὴν ἐφήμερον τροφὴν ποριζόμενος. Οὐδεὶς μοι λόγος καὶ φροντίς περὶ τοῦ προκειμένου. Οὐά, οἱ λίθοι κρίζουσι, καὶ συ σιωπηλός καὶ ἀφρονής; Ἢ ἀναίσθητος φύσις θεὸν ἐπακήκοεν, καὶ αὐτὸς λαίλαπις; ... Καὶ συ ὁ μέλλων ἐνθύνεσθαι ὑπὸ θεοῦ ἐν καιρῷ εἰσέσεως, καὶ περὶ αὐτοῦ ῥήματος, καὶ ἐπαίτης εἰ, δίδόναι λόγον. ... Ὡστε καὶ αὐτὸς ὁ πένης πάσης ἀπολοῖας ἐστέρηται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, μὴ τανὺν λαλῶν ὡς κριθνόμενος καὶ δια τοῦτο μόνον»

«Ἐάν ὅμως ὁ λόγος καὶ ἡ ὑπόθεσις εἶναι περὶ πίστεως καὶ τῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας μας, τότε καὶ ὁ πλέον εἰρηνικός καὶ ἡσύχιος πρέσβει νὰ πολεμεῖ ὑπὲρ αὐτῶν»

Όσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης
14 Ιουλίου

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς
1 Ιουνίου

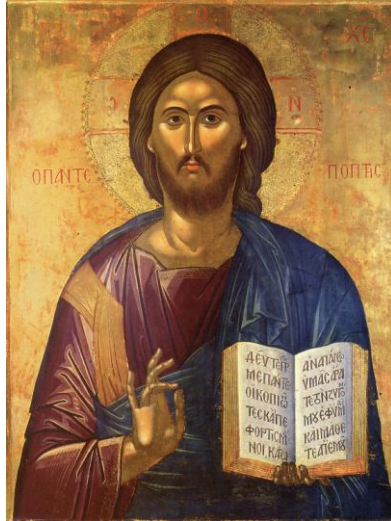
«Ὅταν θὰ ἔλθει καιρὸς πού μία Παῖδα δὲ θὰ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγχει τὸν πατριάρχη, θὰ ἔρθει ἡ καταστροφή τῆς Ἐκκλησίας»

«Ἐπειτα παρ' ἡμῖν οὔτε Πατριάρχαι οὔτε Σύνοδοι ἐδυνήθησαν ποτὲ εἰσαγαγεῖν νέα (καινοτομίες=αιρέσεις), διότι ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς θρησκείας ἐστὶν αὐτὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι αὐτὸς ὁ λαός, ὅστις ἐθέλει τὸ θρήσκευμα αὐτοῦ αἰωνίως ἀμετάβλητον καὶ ὁμοειδὲς τῷ τῶν Πατέρων αὐτοῦ»

(«Εγκύκλιος τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας», 1848)

Ὅτι οἱ περὶ κακῆς υπακοῆς καὶ ἡ ἀγίας
ἀνυπακοῆς (ἀποτειχίσεως) ἐντολές
προέρχονται ἀπὸ τὴν Καινὴ Διαθήκη

«Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἄρπαγες» (Ματθ. ζ' 15)

«ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἄλλοτρίων τὴν φωνήν» (Ιω. ι' 5)

«τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιῖστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει» (Β' Τιμ. β' 16-17)

«πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις» (Πράξ. ε' 29)

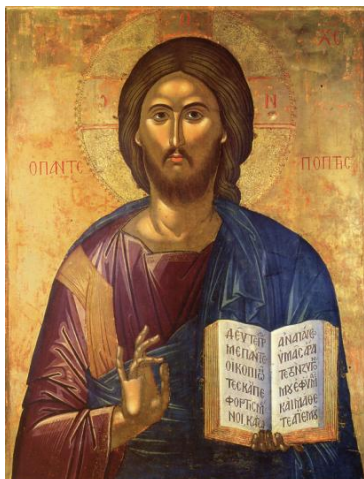
«στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντός ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβον παρ' ἡμῶν» (Β' Θεσσ. γ' 6)

«ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω» (Γαλ. α' 8)

«ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε, καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς» (Β' Κορ. στ' 17)

«εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε, καὶ μὴ συναναμίγνησθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ» (Β' Θεσσ. γ' 14)

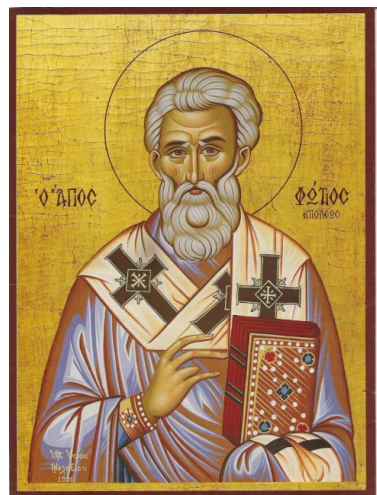
Ότι οι περί κακής υπακοής και η αγίας
ανυπακοής (αποτειχίσεως) εντολές
θεσπίζονται από τους ιερούς Κανόνες

«Εἴ τις πρεσβύτερος, καταφρονήσας τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, χωρὶς συναγάγῃ καὶ θυσιαστήριον ἕτερον πῆξῃ μὴδὲν κατεγνωκώς τοῦ ἐπισκόπου ἐν εὐσεβείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καθαιρεῖσθω, ὡς φίλαρχος· τύραννος γάρ ἐστιν Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί, καὶ ὅσοι ἂν αὐτῷ προσθῶνται· οἱ δὲ λαϊκοὶ ἀφοριζέσθωσαν Ταῦτα δὲ μετὰ μίαν, καὶ δευτέραν καὶ τρίτην παράκλησιν τοῦ ἐπισκόπου γινέσθω»

(ΛΑ΄ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ)

«Τὰ ὀρισθέντα ἐπὶ πρεσβυτέρων καὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν, πολλῷ μᾶλλον καὶ ἐπὶ πατριαρχῶν ἀρμόζει. Ὡστε, εἴ τις πρεσβύτερος ἢ ἐπίσκοπος ἢ μητροπολίτης τολμήσειεν ἀποστήναι τῆς πρὸς τὸν οἰκεῖον πατριάρχην κοινωνίας καὶ μὴ ἀναφέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὠρισμένον καὶ τεταγμένον, ἐν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, ἀλλὰ πρὸ ἐμφανείας συνοδικῆς καὶ τελείας αὐτοῦ κατακρίσεως σχίσμα ποιήσει, τοῦτον ὠρίσεν ἡ ἁγία σύνοδος, πάσης

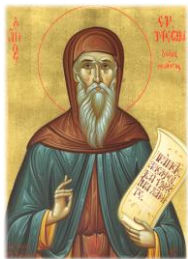

Ἅγιος Φώτιος Α' ὁ Μέγας
6 Φεβρουαρίου

ιερατείας παντελῶς ἀλλότριον εἶναι, εἰ μόνον ἐλεγχθεῖν τοῦτο παρανομήσας. Καὶ ταῦτα μὲν ὠρίσται καὶ ἐσφράγισται περὶ τῶν προφάσει τινῶν ἐγκλημάτων τῶν οἰκείων ἀφισταμένων προέδρων καὶ σχίσμα ποιούντων καὶ τὴν ἑνωσιν τῆς Ἐκκλησίας διασπώντων. Οἱ γὰρ δι' αἵρεσιν τινα, παρὰ τῶν ἁγίων Συνόδων ἢ Πατέρων κατεγνωσμένην, τῆς πρὸς τὸν πρόεδρον κοινωνίας ἑαυτοὺς διαστέλλοντες, ἐκείνου τὴν αἵρεσιν δηλονότι δημοσίᾳ κηρύττοντος καὶ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἐπ' ἐκκλησίας διδάσκοντος, οἱ τοιοῦτοι οὐ μόνον τῇ κανονικῇ ἐπιτιμῇ οὐχ ὑποκείμενοι, πρὸ συνοδικῆς διαγνώσεως ἑαυτοὺς τῆς πρὸς τὸν καλούμενον ἐπίσκοπον κοινωνίας ἀποτεριχίζοντες, ἀλλὰ καὶ τῆς πρεπούσης τιμῆς τοῖς ὀρθοδόξοις ἀξιωθῆσονται. Οἱ γὰρ ἐπισκόπων, ἀλλὰ ψευδεπισκόπων καὶ ψευδοδιδασκάλων κατέγνωσαν, καὶ οὐ σχίσματι τὴν ἑνωσιν τῆς ἐκκλησίας κατέτεμον, ἀλλὰ σχισμάτων καὶ μερισμῶν τὴν ἐκκλησίαν ἐσπούδασαν ῥύσασθαι.»

(ΙΕ΄ ΙΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΔΕΥΤΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ)

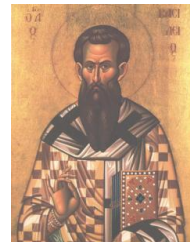
Ὅτι περί της αγίας ανυπακοής
(αποτειχίσεως) προτρέπουν οι θεοφόροι
Ἅγιοι Πατέρες

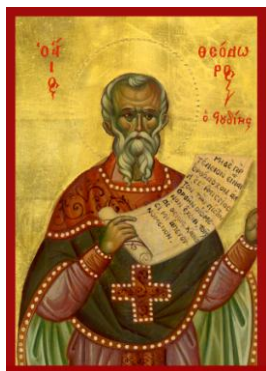
«Κάθε κληρικὸ τοῦ ὁποίου ἢ πίστις, οἱ λόγοι καὶ τὰ ἔργα δὲν συμφωνοῦν μέ τις διδασκαλίες τῶν ἁγίων Πατέρων νὰ μὴν τὸν δεχόμεστε σὴν οἰκία μας. Ἀλλὰ νὰ τὸν ἀποστρεφόμεθα καὶ νὰ τὸν μισοῦμε ὡς δαίμονα, ἔστω κι ἂν ἀνασταίνει νεκροὺς καὶ κάνει μύρια θαύματα»

Ὅσιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος
12 Οκτωβρίου

«Οἵτινες τὴν υἱὰ ὀρθόδοξον πίστιν προσωποιοῦμενοι ὁμολογεῖν, κοινωνοῦσι δὲ τοῖς ἑτερόφροσι, τοὺς τοιούτους, εἰ μετὰ παραπλῆλιαν μὴ ἀποδείξωσιν, μὴ μόνον ἀκοινωνήτους ἔχειν, ἀλλὰ μὴδὲ ἀδελφούς ὀνομάζειν»

Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας
1 Ιανουαρίου

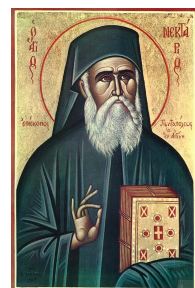
«Το ἴαρ κοινωνεῖν παρὰ αἰρετικῶν ἢ προφανῶς διαβεβλημένου κατὰ τὸν βίον αλλοτρίᾳ θεοῦ καὶ προσοικειοῖ τῷ διαβόλῳ»

«Ἐχθρούς ἴαρ τοῦ θεοῦ ὁ Χρυσόστομος, οὐ μόνον τοὺς αἰρετικούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοιούτοις κοινωνοῦντας μεῖζα καὶ πολλὰ τῇ φωνῇ ἀπεφάνητο»

«Οἱ μὲν τέλεον περὶ τῆν πίστιν ἐναυαίτησαν• οἱ δέ, εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ κατεπονίσθησαν, ὁμῶς τῇ κοινωνίᾳ τῆς αἵρεσεως συνόλλυνται»

Ὅσιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ὁ Ὁμολογητής
11 Νοεμβρίου

«ἢ ἑξωτερικῇ ἀκοινωνησίᾳ (ἀποτείχισι) προστάτεται ἀπὸ τῆν ἐσωτερικῇ ἀλλοτρίοιτῃ (ἀπὸ τῆν πλάνῃ, τῆν βλασφημίᾳ, τῆν αἵρεσι)»

Ἅγιος Νεκτᾶριος Πενταπόλεως
9 Νοεμβρίου

Κατὰ τὸν θεολογικὸ κολοσσὸ Ἅγιο Ισίδωρο, ὁ κληρικὸς θὰ πρέπει νὰ τοποθετεῖ πάνω ἀπὸ τὰ αξιώματα τὴν ἀλήθεια, καὶ πάνω ἀπὸ τὴν ἀδιάκριτη υπακοή στον ἐπίσκοπο, τὴν «ἀγία ἀνυπακοή». Ἐπίσης, ἡ υπακοή που οφείλει ὁ κάθε χριστιανὸς σὲ αξιωματούχους τῆς ἐκκλησίας πρέπει νὰ εἶναι μερική καὶ διακριτική. Ἡ ἀπόλυτη υπακοή υποδηλώνει ἑλλειψὴ εὐσέβειας καὶ θάρρους

Ὅσιος Ισίδωρος ὁ Πηλουσιώτης
4 Φεβρουαρίου

Άγιος Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος
13 Νοεμβρίου

«Πῶς οὖν ὁ Παῦλός φησιν, ὡς εἰθεσθαι τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· Ἄνωτέρω εἰσὼν, ὧν ἀναθεωροῦντες τῇν ἐκβασιν τῆς ἀνατροφῆς, μιμεῖσθε τῇν πίσιν·, τοῦτο εἶπε, ὡς εἴθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε·. Τί οὖν, φησίν, οἷαν πονηρός ἔσται καὶ μὴ πειθώμεθα; πονηρός πῶς λέγεται; εἰ μὲν περὶ πίστεως ἔνεκεν, φεύγε αὐτὸν καὶ παραίτησαι, μὴ μόνον ἀν' ἀνθρώπου ἔσται, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ οὐρανοῦ κατὰ τὴν· εἰ δὲ βίου ἔνεκεν, μὴ περιερίττω. Καὶ τοῦτο οὐκ οἴκοθεν λέγω τὸ ὑποδείγμα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς»

«οὖν οὐ χρὴ ἀταπᾶν, οὐδὲ συνδύλῃν, οὐδὲ συνεύχεσθαι, οὐδὲ συνεσθίειν, οὐδὲ λαμβάνειν εἰς οἶκον, οὐδὲ χαίρειν αὐτοῖς (τοῖς αἰρετικοῖς)»

Όσιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος
28 Ιανουαρίου

Όσιος Θεοφάνης ὁ Ἐγκλειστος
6 Ιανουαρίου

«Να φυλάττεσθε ἀπο τοῦς ψευδοδιδασκάλους. Ὅσους δὲν συμφωνοῦν μ' αὐτὰ που διδάσκει ἡ Ἐκκλησία να τοῦς ἀπομακρύνετε, ὅποια δὴ ποτὲ θέσῃ καὶ ὅποιοι δὴ ποτὲ πῖλους καὶ ἀν κατέχουν»

«Ἐὰν ὁ ἐπίσκοπος ἢ ὁ πρεσβύτερος, οἱ ὅντες ὀφθαλμοὶ τῆς Ἐκκλησίας, κακῶς ἀναστρέφονται καὶ σκανδαλίζωσι τὸν λαόν, χρὴ αὐτοὺς ἐκβάλλεσθαι. Συμφέρον ἴσαρ ἀνευ αὐτῶν συναθροίεσθαι εἰς ἐκκλησίαν οἶκον, ἢ μετ' αὐτῶν ἐμβλεῖσθαι ὡς μετὰ Ἄννα καὶ Καϊάφα εἰς τὴν Ἰένναν τοῦ πυρός»

Άγιος Ἀθανάσιος ὁ Μέγας
18 Ιανουαρίου

Άγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός
19 Ιανουαρίου

«Νὰ ἀποφεύγετε, ὥσάν νὰ ἀποφεύγετε φίδια, τῇν ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μὲ αὐτοὺς ποῦ εἶναι ἀκοινωνητοὶ καὶ τὸ μνημόσυνο αὐτῶν ποῦ δὲν πρέπει νὰ μνημονεύονται. Διότι αὐτοὶ εἶναι ψευδαπόστολοι, ἐρίτες δόλιοι ποῦ μέλας χυμῶν ἀλλοτρίων σὲ ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ»

«Ἀπαντῶντες οἱ τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλοι, πᾶσαι αἱ Σύνοδοι καὶ πᾶσαι αἱ θεαὶ Γραφαὶ φεύγειν τοὺς ἐτερόφρονες παραινῶσι καὶ τῆς αὐτῶν κοινωνίας διότιστασθαι»

Ὅτι τὴν ἀγία ἀνυπακοή (ἀποτεΐχιση)
ἐφήρμοσαν οἱ θεοφόροι Ἅγιοι Πατέρες

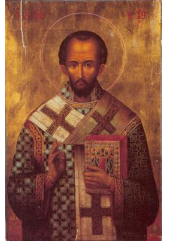

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος αποτειχίστηκε (διέκοψε την μνημόνευση του Επισκόπου Ναζιανζού Γρηγορίου του Πρεσβυτέρου) το 360

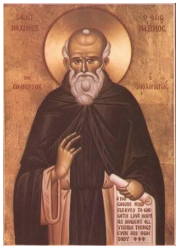
25 Ιανουαρίου

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος αποτειχίστηκε (διέκοψε την μνημόνευση και κοινωνία με άλλους Επισκόπους και Συνόδους) και καθαιρέθηκε από την Ιεραρχία της Εκκλησίας το 403

Συνέχισε να τελεί εγκυρότατη και αγιότατη Θεία Ευχαριστία αλλά και να χειροτονεύει. Μετέβη στην Ζωή καθημένος από την Εκκλησία αλλά Άγιος στα μάτια του Θεού

13 Νοεμβρίου

Ο Όσιος Μάξιμος ο Ομολογητής αποτειχίστηκε (διέκοψε την κοινωνία με την Ιεραρχία της Εκκλησίας) περί το 650.

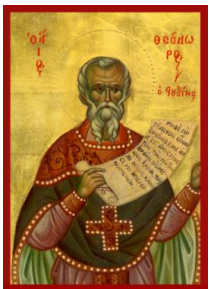
Βασανίστηκε από την Ιεραρχία της Εκκλησίας, αφορίστηκε, αναθεματίστηκε, διώχθηκε και μετέβη στην Ζωή αποτειχισμένος, αφορισμένος αλλά και άγιος

21 Ιανουαρίου

Ο Άγιος Νικήτας ο Ομολογητής αποτειχίστηκε (διέκοψε την κοινωνία με τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Θεόδοτο) περί το 800 και αποτειχίστηκε ξανά από τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Αντώνιο τον Κασσυματά

3 Απριλίου

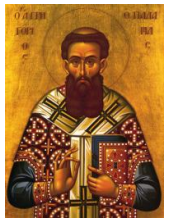

Ο Όσιος Θεόδωρος ο Στουδίτης αποτειχίστηκε (διέκοψε την μνημόνευση του Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Αγίου Ταρασίου) το 795. Αποτειχίστηκε εκ νέου (διέκοψε την κοινωνία με τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Άγιο Νικηφόρο) το 806

Ευλοκοπήθηκε και εξορίστηκε από την Ιεραρχία της Εκκλησίας και αγίασε

11 Νοεμβρίου

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς αποτειχίστηκε (διέκοψε την μνημόνευση του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ιωάννου Καλέκα) περί το 1340

14 Νοεμβρίου

Η Ιεραρχία της Εκκλησίας τον αφόρισε, τον αναθεμάτισε και τον φυλάκισε και αυτός αγίασε

Ο Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός αποτειχίστηκε (διέκοψε την μνημόνευση του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνη) το 1439

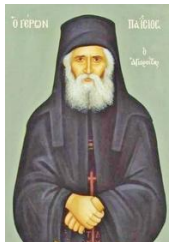
Εκδιώχθηκε και φυλακίστηκε από την Ιεραρχία της Εκκλησίας και αγίασε

19 Ιανουαρίου

Ο Άγιος Γεννάδιος Κωνσταντινουπόλεως ο Σχολάριος αποτειχίστηκε (διέκοψε την κοινωνία με την Ιεραρχία της Εκκλησίας) το 1452

25 Αυγούστου

Ο Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης αποτειχίστηκε (διέκοψε την μνημόνευση του Οικουμενικού Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Αθηνάγορα) από το 1970 μέχρι το 1973

Αναγκάστηκε να διακόψει την αγία του αποτείχιση μόνο και μόνο διότι παρέρχοντο εξ αυτής πολλοί διακατεχόμενοι απο «ου κατ' επίγνωσιν» ζήλο και εφαρμόζοντας λανθασμένα την αποτείχιση οδηγούντο σε σχίσμα

12 Ιουλίου

Την ίδια περίοδο, παρέα με τον Άγιο Παΐσιο αποτειχίστικαν και πολλοί άλλοι Αγιορείτες Γέροντες αλλά και Μητροπολίτες και ιερείς όπως οι μακαριστοί, Φλωρίνης π. Αυγουστίνος Καντιώτης, Θλευθερουπόλεως π. Αμβρόσιος, Παραμυθίας π. Παύλος, κα

Η λίστα των Αγίων της Εκκλησίας οι οποίοι προέβησαν στην «αγία ανυπακοή» κατά τον Άγιο Ισίδωρο τον Πηλουσιώτη ή ιερά «αποτείχιση» κατά τον Άγιο Φώτιο τον Μέγα, άλλοτε δια της διακοπής μνημονεύσεως και άλλοτε δια της διακοπής της Μυστηριακής κοινωνίας με τους μη κεκριμένους και σκανδαλοποιούς Ιεράρχες, δεν εξαντλείται στους ανωτέρω ενδεικτικά αναφερομένους Αγίους Πατέρες αλλά είναι ατελείωτη και περιλαμβάνει πολλά μεγάλα ονόματα της ιεράς μας Παραδόσεως

Ὅτι ἡ ἱερὰ Παράδοση εἶναι ἀλάνθαστη
διότι εἶναι προϊόν Θεϊκῆς ἀποκαλύψεως

« Η (Ορθόδοξη) θεολογία δεν είναι ανθρώπινη ανακάλυψη, αλλά αποκάλυψη Θεού. Και ό, τι αποκάλυπτει ο Θεός είναι πλήρες και τέλειο, μη επιδεχόμενο προσθήκες, ή αφαιρέσεις, ή βελτιώσεις »

Ιερά Μητρόπολις Πειραιώς

« η κατ' ἐξοχήν Θεολογία ανήκει σε όσους ενώθηκαν με τον Θεό δια της θεώσεως και της ελλάμψεως του ακτίστου φωτός »

Ιερὸν Ησυχαστήριον Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου

«ή ἀγιότητα...ἀποτελεῖ, κατὰ τὴν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας, τὴν θεμελιώδη προϋπόθεση τοῦ Ὁρθοδόξως καὶ ἀπλανῶς θεολογεῖν»

«ἀπλανῆ θεολογία παράγουν πρωτογενῶς μόνον ὅσοι καθαρίστηκαν ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσία τῶν παθῶν τους, καὶ κυρίως ὅσοι φωτίστηκαν

Δημήτριος Τσελεγγίδης
Καθηγητὴς Δογματικῆς
τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
τοῦ Α.Π.Θ.

καὶ θεώθηκαν ἀπὸ τὶς ἄκτιστες ἐλλάμψεις τῆς θεοποιοῦ
Χάριτος»

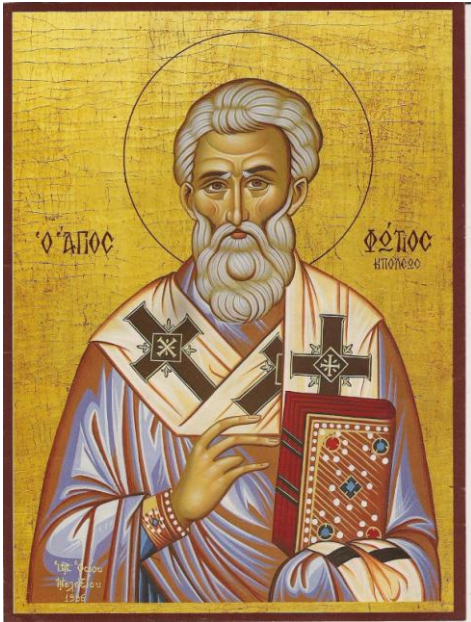
«Τὸ κατεξοχήν καὶ κορυφαῖο κριτήριον τοῦ ἀπλανοῦς χαρακτήρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς θεολογίας εἶναι ἡ ἀγιότητα τῶν θεοφόρων Πατέρων, οἱ ὅποιοι τὴν διατύπωσαν»

«Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐξέφρασαν ὅσα βίωσαν ἀπὸ τὴν ἐνεργοποίηση τῆς προσωπικῆς τους Πεντηκοστῆς, πάντοτε ὁμως, πρακτικῶς, «ἐπόμενοι» καὶ ἐν συμφωνίᾳ με τοὺς προγενεστέρους θεοφόρους Πατέρες.»

«Ἡ χαρισματικὴ ἐμπειρία τοῦ Θεοῦ δημιουργεῖ τὴν πρωτογενῆ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἀπλοϊκὴ ἢ ἔντεχνη καὶ λόγια ἐκφορὰ τῆς.»

«Οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐξέφρασαν ἀπλανῶς τὴν Ἀποστολικὴ Παράδοση στὴν ἐποχὴ τους, ἀφοῦ ὁμως προηγουμένως τὴν βίωσαν ἡσυχαστικῶς ἀσκητικῶς καὶ κατεξοχήν μυστηριακῶς. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ Μ. Βασίλειος, ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, γιὰ νὰ μείνουμε ἐνδεικτικὰ μόνον σ' αὐτούς, ἐπικαιροποίησαν τὴν Ἀποστολικὴ καὶ Πατερικὴ Παράδοση, ἐκφράζοντας σέ λόγια θεολογικὴ γλῶσσα αὐτὸ ἀκριβῶς πού βίωναν ἀκτίστως καὶ «ἐν πάσῃ αἰσθήσει» καὶ οἱ ἄλλοι ἅγιοι Πατέρες, ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλιγογράμματοι χαριματοῦχοι, ὅπως καὶ οἱ ἀπλοὶ θεοφόροι πιστοὶ στὴν ἐποχὴ τους.»

Ἡ Ορθοδοξία δεν εἶναι μια ἀνθρωπογενὴς σύλληψη ὅπως εἶναι οἱ αἱρέσεις καὶ οἱ θρησκείες τοῦ κόσμου ἀλλὰ ἡ μοναδικὴ σωστικὴ Ἀλήθεια, ἡ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἀποκεκαλυμμένη στα κεκαθαρμένα καὶ πεφωτισμένα μετέχοντα τοῦ ἀκτίστου Φωτός μέλη τῆς Ἐκκλησίας

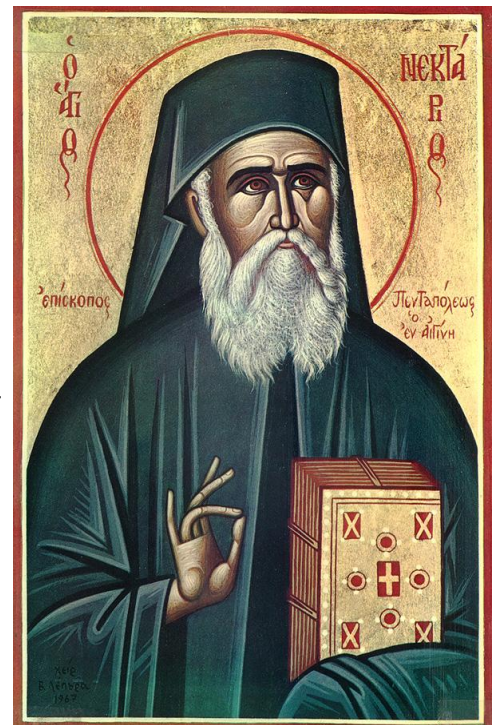
«Οι Ιεροί Κανόνες είναι απαύτασμα Του Αγίου Πνεύματος και πρέπει να παραμένουν αναλλοίωτοι ως ισόκυροι Της Αγίας Γραφής»

(ΚΑΝΩΝ Α΄ ΤΗΣ Ζ΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ)

Άγιος Φώτιος Α΄ ὁ Μέγας
6 Φεβρουαρίου

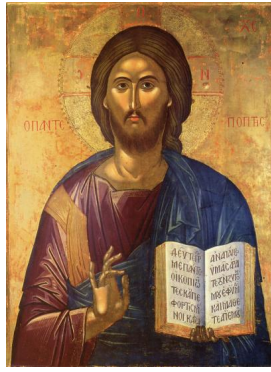
«Ἡ Ἱερὰ Παράδοσις, ἀποτελεῖ πᾶσι τῶν ἀληθειῶν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἰσοτίμη «ὡς θεῶς ἱραπῶς λόγῳ»»

«καὶ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι κέκμηται καὶ ἑτέρα ἰδιάζοντα προσόντα. Καὶ Ἀ΄ εἶπὶν ἡ αἰζησιὰ αὐτῶν καὶ ἀθανασία, ἐπομένως τὸ αἰεὶ υφίστασθαι καὶ εἰς αἰεὶ ἔχειν κύρος διότι συνεκροτήθησαν τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ κανῶν αὐταῖς ἦν τὸ ἀπόλυτον ἀτάθον καὶ ἡ ἀπόλυτος ἀλήθεια, αἵτινα διαμένουσιν εἰς τὸν αἰῶνα»

Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως
9 Νοεμβρίου

Ὅτι οἱ ἀλάνθαστοι καὶ αἰώνιοι καὶ
Θεόσδοτοι ἱεροὶ Κανόνες ἀπαγορεύουν
πάσα συμπροσευχὴ καὶ λειτουργικὴ
συνεύρεσι μετὰ αἰρετικῶν

«Ὅτι τις ἀκοινωνήτω κἄν ἐν οἴκῳ συνεύξηται, οὗτος ἀφοριζέσθω»
(**Ι' ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ**)

«Ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ διάκονος, αἰρετικοῖς συνευξάμενος μόνον, ἀφοριζέσθω· εἰ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ὡς κληρικοῖς ἐνεργῆσαί τι, καθαιρείσθω»
(**ΜΕ' ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ**)

«Ὅτι τις κληρικός, ἢ λαϊκός, εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν Ἰουδαίων ἢ αἰρετικῶν προσεύξασθαι, καὶ καθαιρείσθω καὶ ἀφοριζέσθω»
(**ΞΕ' ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ (ΞΔ' ΚΑΤΑ ΡΑΛΛΗ-ΠΟΤΛΗ)**)

«Περὶ τοῦ μὴ συγχωρεῖν τοῖς αἰρετικοῖς εἰσιέναι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐπιμένοντας τῇ αἵρέσει»
(**CT' ΙΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΝ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ ΙΕΡΑΣ CΥΝΟΔΟΥ**)

«Ὅτι οὐ δεῖ αἰρετικῶν εὐλογίας λαμβάνειν, αἵτινές εἰσιν ἀλογίαι μᾶλλον, ἢ εὐλογίαι»
(**ΛΒ' ΙΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΝ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ ΙΕΡΑΣ CΥΝΟΔΟΥ**)

«Ὅτι οὐ δεῖ αἰρετικοῖς, ἢ σχισματικοῖς συνεύχεσθαι»
(**ΛΓ' ΙΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΝ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ ΙΕΡΑΣ CΥΝΟΔΟΥ**)

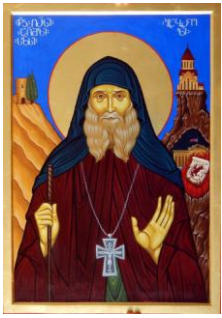
«Ὅτι οὐ δεῖ παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἢ αἰρετικῶν, τὰ πεμπόμενα ἑορταστικά λαμβάνειν, μηδὲ συνεορτάζειν αὐτοῖς»
(**ΛΖ' ΙΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΝ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ ΙΕΡΑΣ CΥΝΟΔΟΥ**)

Απαγορεύεται νὰ παρευρίσκονται αἰρετικοὶ μέσα στον Ἱερό Ναό τὴν ὥρα Θείας Λειτουργίας ἢ, ἄλλων ἀκολουθιῶν καὶ λειτουργιῶν
(**Θ' ΙΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ**)

Δεν εἶναι ἐγκυρο τὸ «Βάπτισμα» τῶν αἰρετικῶν. Αναφέρεται ἐδῶ τὸ «Βάπτισμα» τῶν αἰρετικῶν ἀπὸ τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους ὡς μερίς τοῦ Βελίार (τοῦ Κατανά). Ομοίως καὶ στὴν «Ἑρμηνεία» τοῦ ΞΗ' Αποστολικοῦ Κανόνος, ὅπου τὸ «Βάπτισμά» τοὺς ἀναφέρεται ὡς «μόλυσμα». Ἡ δὲ «ιερωσύνη» τῶν αἰρετικῶν ὡς «μιαρωσύνη»
(**MCΤ' ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ**)

Για νὰ γίνῃ δεκτός ἕνας αἰρετικὸς στὴν Ἐκκλησία πρέπει νὰ υπογράψῃ Λιβέλους ἀναθεματίζοντας τὶς αἵρέσεις ποὺ υιοθετοῦσε, νὰ κατηχηθεῖ ἀρκετὸ καιρὸ καὶ τότε νὰ Βαπτιστεῖ. Ομοίως ἐντελοῦν καὶ οἱ Α' καὶ ΜΖ' ἱεροὶ Κανόνες τοῦ Ἀγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου
(**Ζ' ΙΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ Β' ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ CΥΝΟΔΟΥ**)

Ὅτι ἡ παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ εἶναι
κατεγνωσμένη ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Πατέρες

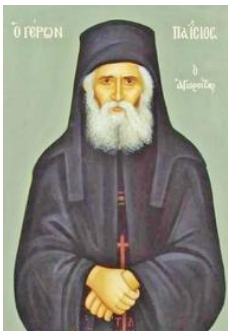
«Στην αρχή θα είναι μία αίρεση και αργότερα θα γίνει μεγάλο μωήρδεμα. Μετά την εμφάνιση Του Οικουμενισμού θα έρθει ο Αντίχριστος.»

Όσιος Γαβριήλ ὁ διὰ Χριστὸν Καλός
2 Νοεμβρίου

«ὁ Οἰκουμενισμός ἔχει πνεῦμα πονηρίας καὶ κυριαρχεῖται ἀπὸ ἀκάθαρτα πνεύματα»

Όσιος Ἐφραίμ ὁ Κατουνακιώτης
27 Φεβρουαρίου

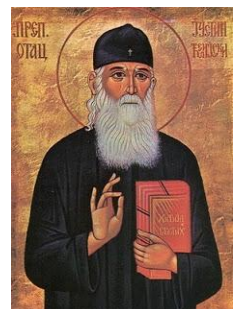

«Οικουμενισμός, καὶ κοινὴ αἰσρά, ἓνα κράτος μέγαλο, μια θρησκεία σὶα μέτρα τους. Αὐτὰ εἶναι σχέδια διαβόλων»

«Ο διάβολος ἔχει τρία πλοκάμια. Για τους φτωχοὺς Τὸν κουμμουνισμό, Για τους πτωχοὺς Τὸν οἰκουμενισμό καὶ Για τους πλουσίους Τὴν μασσωνία.»

Όσιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης
12 Ιουλίου

«Ο Οικουμενισμός εἶναι κοινὸν ὄνομα δια τους ψευδοχριστιανισμούς, δια τας ψευδοεκκλησίας Τῆς Δυτικῆς Ἑυρώπης...Ὅλοι δε αὐτοὶ οἱ ψευδοχριστιανισμοί, ὅλαι αὶ ψευδοεκκλησίαι, δεν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ μία αίρεσις παραπλεύρως εἰς Τὴν ἄλλην αίρεσιν. Το κοινὸ ευαγγελικὸ ὄνομά των εἶναι παναίρεσις»

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς
1 Ιουνίου

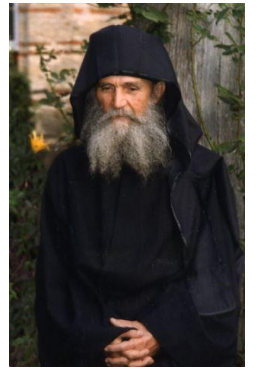

«Μόνον ἡ θρησκεία Τοῦ Χριστοῦ ἑνώνει. Καὶ ὅλοι πρέπει νὰ προσευχόμεσθε νὰ ἔρθουνε σὲ αὐτὴ τὴ θρησκεία. Ἐῖσι θὰ γίνει ἡ ἑνώση. Ὅχι μὲ τὸ νὰ πιστεύεις ὅτι ὅλοι εἴμασθε τὸ ἴδιο καὶ ὅλες οἱ θρησκείες εἶναι τὸ ἴδιο. Δὲν εἶναι τὸ ἴδιο»

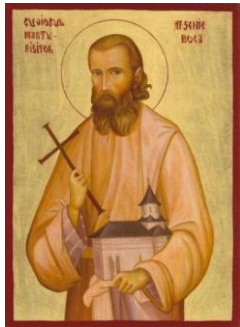
Όσιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης
2 Δεκεμβρίου

«Παπικοί, Προτεστάνται, Χιλιασταί, Μασώνοι, Ενωτικοί, Οικουμενισταί, και κάθε άλλη «ρίζα πικρίας», όλοι αυτοί «μیان Ινώμην έχουσι, και την δύναμιν και την εξουσίαν αυτών τω θηρίω διδόασιν» (Αποκ. 17, 13).»

«Φρονούμεν ότι η Ορθοδοξία δεν έχει καμμία θέση ανάμεσα σ' αυτό το συνονθύλευμα των πλανών και των αιρέσεων. Αυτό το δόλιο «οικουμενικό» κατάσχεύασμα δεν αποσκοπεί στην αναζήτηση της αληθείας, αλλά κατά τον π. Χαράλαμπον Βασιλόπουλον «είναι ένα ανακάτεμα αφανισμού της Αλήθειας. Είναι μία προσπάθεια όχι να βρουν την αλήθεια οι πλανεμένοι, αλλά να την χάσουν και εκείνοι που την έχουν, εκείνοι δηλαδή που πιστεύουν στην Μία, Αία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία».»

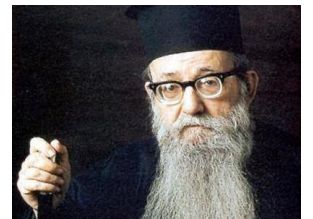
Γέρων Εφραίμ ο Φιλοθεΐτης και Αριζονίτης

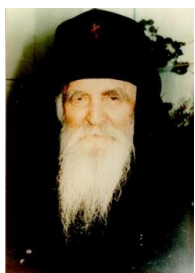
π. Αρσένιος Μπόκα ο Θαυματουργός

«Ο Οικουμενισμός; Είναι η αίρεσι όλων των αιρέσεων! Η επίσημη της Εκκλησίας από τους ιδίους της τους υπηρέτες, τα όργανα της Δύσης. Τα αποτελέσματά του είναι τα σάπια συντρίμια που σέβονται, ακόμα κι αν είναι εξίσκοποι, ιερείς, μοναχοί η λαϊκοί»

«Ο Οικουμενισμός είναι Ιένημα της πνευματικής συγχύσεως των ημερών μας και είναι αίρεσις των αιρέσεων, παναίρεσις!»

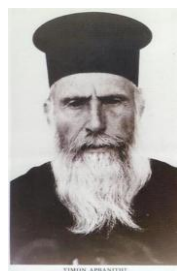
π. Αυγουστίνος Καντιώτης

Γέρων Φιλόθεος Ζερβάκος

«Η Ταπεινή μου Ινώμη, αναφορικώς με το ενωτικόν πνεύμα προς την παναίρεσιν του Οικουμενισμού το οποίον διακατέχει το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, είναι, ότι οφείλομεν ως ορθόδοξοι Χριστιανοί και μάλιστα ως μοναχοί να ακολουθήσωμεν όχι την Ινώμην την ιδικήν μας, αλλά την Ινώμην των Αγίων Πατέρων μας, Προφητών, Αποστόλων, Διδασκάλων και κηρύκων της αληθούς πίστεως ημών.»

Σε σχετική ερώτηση, τι γνώμη έχει για την λεγόμενη οικουμενική κίνηση, ο Γέροντας απάντησε με φράση του μακαριστού Οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς: «Ο Οικουμενισμός, παιδί μου, είναι η παναίρεση των αιώνων»

Γέρων Σίμων Αρβανίτης

Γέρων Γεώργιος
Γρηγοριάτης

«Η φιλιτία Ὁρθοδοξία μας καί σήμερα κινδυνεύει. Προσπαθοῦν κάποιοι νά νοθεύσουν τὸ δυνατὸ τῆς κρασί, νά ἀμβλύνουν τὰ δόγματα, τίς παραδόσεις τῆς, τὸ ἥθος τῆς, τιά νά μωρῇ νά συννωάρχη μέ τὰ ἄλλα “δόγματα”. Τό ἔργο αὐτὸ ἔχει ἀναλάβει ὁ Οἰκουμενισμός»

«Υπάρχει βέβαια ἓνας εὐκολος τρόπος νά κατὰσιῶσουν τὴν συνειδήσιν τοὺς ὅσοι ὀδηγοῦν τὴν Ἐκκλησία εἰδὼν συγκεριμμένον Οἰκουμενισμό. Νά χαρακτηρίζουν τοὺς ἐμμένοντας εἰς τὴν πατριωτικὴν εὐσέβεια συλλήβδην ὡς φανατικούς φονταμενταλιστάς»

«Οἱ κοσμικόφρονες ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας ἀρέσκονται νά ἀκούουν καὶ νά λείουν ὅτι καλὲς εἶναι ὅλες οἱ θρησκείες καὶ ὅτι ὅλες πρέπει νά συνερτάζωνται γιὰ τὴν εἰρήνην. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ διωλυμαλία θυσιάζει τὴν Ἀλήθεια εἰδὼν καιροσκοπισμό, εἰδὼν ἀνθρωπαρέσκεια, εἰδὼν ἐπιτεῦξι τῶν ἐδῶκων.»

«ο Οἰκουμενισμός εἶναι ὁ Τελευταῖος προδρόμος τοῦ Ἀντιχρίστου...ο Οἰκουμενισμός χαρακτηρίστηκε ὡς ἀντιχριστὸ σύστημα ἀπὸ τοὺς μετὰλυτέρους θεολόγους τῆς ἐποχῆς μας»

«θα ὀδηγήθῃ ὅλη ἡ ἀνθρωπότης εἰς τὸν Ἀντιχριστὸ διὰ τῆς λεωφόρου τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»

π. Ἀθανάσιος Μυτιληναῖος

«Υπάρχει ἡ παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἡ ὁποία ἔχει πιάσει ἀπὸ τὸ σβέρκο Πατριάρχες καὶ Ἀρχιεπισκόπους ἀνά τὸν κόσμον ὅλον...εἶσι λοιπὸν ὁ Διάβολος, ἡ αἵρεσις αὐτῆς, ἡ παναίρεσις αὐτῆς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, αὐτῆς τὴν διπλὴν ἔχει πιάσει πολὺ πολὺ πολὺ φηλὰ κεφάλια καὶ ἀρχίζει νὰ κατεβαίνει πρὸς τὰ κάτω πρὸς τὸν λαόν...Υπάρχουν Πρεσβύτεροι οἱ ὁποῖοι κηρύσσουν Οἰκουμενισμόν...Τί θα κάνουν; Δὲν πρέπει νὰ δειῖς ποῖος εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Πρεσβύτερος τῆς ἐνορίας σου, ἢ ὁ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἢ ὁ Πατριάρχης; Τί θα κάνουν; Θα ᾄσαι χαλῶς; Ἀν αὐτὸς δὲ λαδῇ ἵνεται Οἰκουμενιστὴς θα ἴνεις καὶ εσύ;»

Ἀρχιμανδρίτης
Χαράλαμπος
Βασιλόπουλος

«Ὁ οἰκουμενισμός...εἶναι ἓνα σατανικὸ κατὰσκευάσμα τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων. Εἶναι μία μετὰλη, φοβερὴ καὶ τρομερὴ αἵρεσις ἢ μάλλον παναίρεσις. Εἶναι μία σύνθεσις θρησκειῶν, φιλοσοφῶν καὶ παραδόσεων σὲ μία τραπέλαφικὴ ἐνοήσια.

Εἶναι μία δόλια πλάνη, κατὰστρωμένη με σατανικὸ σχέδιο, ἡ ὁποία υποδηπρίζει, ὅτι πουνθενά δὲν ὑπάρχει ἡ μοναδική, ἡ ἀπολύτως, ἡ ἐνιαία Ἀλήθεια. Οὐτε καὶ εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν!

Εἶσι ὁ Οἰκουμενισμός κατὰντὶ ἓνα τέρας, πον κατὰβροχθίζει τὰ πάντα. Κατὰντὶ ἓνα καμίνι, πον προσπαθεῖ νὰ χωνέφει καὶ συτκεράσει ὅλες τίς θρησκείες. Εἶναι ἓνας νεώτερος αἰρετικὸς συτκερισμός, πον ὑπόσχεται νὰ λύσει ὅλα τὰ προβλήματα! Ὁ δὲ θεὸς γὰ τὸν Οἰκουμενισμό, εἶναι ἓνας ἀόριστος θεός, πον δέχεται ἐξ ἴσου τὴν λατρεία ὅλων τῶν θρησκειῶν.»

«Ὁ θρησκευτικὸς Οἰκουμενισμός τῆς σήμερον εἶναι Κίνησις, διὰ τὴν ἐνωσι τῶν αἰρετικῶν Ὁμολογιῶν τῆς λύσεως μετὰ τῆς Ὁρθοδοξίας κατ' ἀρχάς καὶ εἰς δευτέρον δῶδιο διὰ τὴν ἐνωσι ὅλων τῶν θρησκειῶν εἰς ἓνα τερατῶδες κατὰσκευάσμα, εἰς μίαν Πανθρησκείαν. Τελικὸ ὅμως σκοπὸς ἔχει νὰ ἐξαφανίσει, μέσα σ' αὐτὸ τὸ χωνευτήρι, τὸν Χριστιανισμό καὶ ἰδίως τὴν Ὁρθοδοξίαν, πον κατέχει τὴν Ἀλήθεια. Σκοπεύει δὲ εἰς τὴν Τελικὴν φάσιν τοῦ σκοτεινοῦ τοῦ σχεδίου νὰ ἀντικαταστήσει τὴν λατρεία τοῦ ἐνὸς θεοῦ, με τὴν λατρεία τοῦ Σατανά!»

«Ἀπὸ ἐμὰς τοὺς φρουροὺς θα ζήτῃσει ὁ θεὸς τὸ αἷμα τῶν ψυχῶν ὅλων ἐκείνων, πον σκοτίζουν τὸ θηρίο τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ τῆς Γῆς, ὅλοι οἱ Ἐπίσκοποι καὶ Ποιμένες καὶ ἱερεῖς καὶ θεολόγοι, ὅλος ὁ πιστὸς λαός, σύσσωμη ἡ Ὁρθοδοξία, εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνίσταθουν ἱεναίως εἰς τὰ σχέδια τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»

Ότι η λεγόμενη «Αγία και Μεγάλη
Σύνοδος» του Κολυμπαρίου της Κρήτης
του 2016 είναι κατεγνωσμένη ως ληστρική
και αιρετική ψευδοσύνοδος από την
συντριπτική πλειοψηφία Πατέρων και
θεολόγων ανά τον Ορθόδοξο κόσμο

Δημήτριος Τσελεγγίδης
Καθηγητής Λογματικής
της Θεολογικής Σχολής
του Α.Π.Θ.

«Στὴν Κρήτι ὄχι μόνο δέν καταδικάσθηκε καμμία ἑτεροδοξία (αἵρεσι), ἀλλὰ καί ἐπιχειρήθηκε μιά φοβερή, θεσμικῶς, ἔκπτωσι ἀπὸ τὴν συνοδικῶς ὀριοθετημένη πίστι τῆς Ἐκκλησίας»

«κατοχύρωσε θεσμικά τὸν Οἰκουμενισμό, εἰσάγοντας ἔτσι καί προωθώντας τὴν ἐκκλησιολογικὴ σύγχυσι στὶς συνειδήσεις τῶν πιστῶν»

«προέκυψε ἀπὸ τοὺς ἑτεροζυγοῦντες δέκα Προκαθημένους, ἓνα ἑτερογενές «ἀποκύημα», ἓνας «τραγέλαφος», ἓνα «τέρας». Τοῦτο ἔγινε μὲ τὴν ἄμικτη μίξι τῆς Ὁρθόδοξης καὶ τῆς ἑτερόδοξης Ἐκκλησιολογίας, ἀφοῦ θεωρήθηκαν ὡς Ἐκκλησίες οἱ ἑτερόδοξοι, δηλαδὴ οἱ καταδικασθέντες αἰρετικοὶ ἀπὸ τὶς Οἰκουμενικὲς Συνόδους.»

«εἰσηγήθηκαν μιά ἑτεροδιδασκαλία – μιά κακόδοξη Ἐκκλησιολογία. Υἱοθέτησαν στὴν πράξι τὴν μετα-πατερικὴ θεολογία καὶ τὴν θεολογικὴ διγλωσσία»

«μὲ τὴν ἀνεπίτρεπτη –θεολογικά καὶ πνευματικά– διγλωσσία καὶ τὴν διπλῇ Ἐκκλησιολογία, πού εἰσηγοῦνται οἱ ψιφίσαντες Ἀρχιερεῖς στὸ Στ' Κείμενο, ὑπονομεύεται καὶ νοθεύεται ὁ χαρακτήρας τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἀνοίγεται διάπλατα ἡ «πόρτα» σέ κάθε Χριστιανικὴ αἵρεσι, νομιμοποιεῖται θεσμικά ἡ παναίρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἀλλοιώνεται στὴν πράξι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία, πού ὀριοθετήθηκε –μὲ κάθε θεολογικὴ ἀκρίβεια– στὸν Ὁρὸ καὶ Σύμβολο τῆς Πίστεως τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου»

«μὲ δεδομένη τὴν ἀδιαμφισβήτητη Βιβλικὴ καὶ Πατερικὴ Ἀλήθεια, ὅτι ὁ εἰσηγητὴς ὅλων τῶν αἱρέσεων εἶναι ὁ διάβολος, εἶναι βέβαιο, ὅτι ὁ πονηρὸς νόμισε πρὸς τὸ παρὸν πὺς πέτυχε ἑξαιρετικὰ μεγάλη νίκη κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῆς «Συνόδου» τῆς Κρήτης, ἀφοῦ δι' αὐτῆς –μὲ τὸ Στ' Κείμενό της– «ἀναγνωρίστηκαν» ὅλες οἱ Χριστιανικὲς αἱρέσεις, ὡς Ἐκκλησίες»

«ἡ Σύνοδος αὐτὴ ἐπισημοποίησε καὶ ἐπικύρωσε αἰρετικὲς ἀπόψεις κυρίως ὡς πρὸς τὴν ἐκκλησιολογία (τὴν περὶ Ἐκκλησίας διδασκαλία) τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπόψεις οἰκουμενιστικὲς»

«Τὸ ἐπίμαχο κείμενο τῆς Συνόδου τοῦ Κολυμπαρίου («Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον») ὀνομάζει τὶς χριστιανικὲς αἱρέσεις «Ἐκκλησίες»»

π. Σεραφεῖμ
Ζήσης

«τά μέλη τῆς Συνόδου τοῦ Κολυμπαρίου πιστεύουν, ὅτι στὶς αἱρέσεις ἐνεργεῖται ἡ σωτηρία· συνεπῶς δέν τὶς θεωροῦν αἱρέσεις, ἀλλὰ «Ἐκκλησία», ἔστω καὶ «διαφορετικὴ» ἢ «κάπως ἑλλιπῆς»»

«Η Ψευδο-Σύνοδος της Κρήτης εισήγαγε «συνοδικώς», δηλ. δεσμευτικά για τις δέκα (10) Αυτοκέφαλες που συμμετείχαν, την Παναίρεση του Οικουμενισμού. Ο Οικουμενισμός, Διαχριστιανικός και Διαθρησκευτικός, είναι Νεο-γνωστικισμός ή Θρησκευτικός Συγκρητισμός, και αναμειγνύει την Ορθοδοξία με αιρέσεις, με θρησκευύματα, με φιλοσοφικά συστήματα, με τον Κατανισμό»

Κυριάκος Κυριαζόπουλος

Καθηγητής (επ.)

Εκκλησιαστικού Δικαίου

Νομική Σχολή Α.Π.Θ.

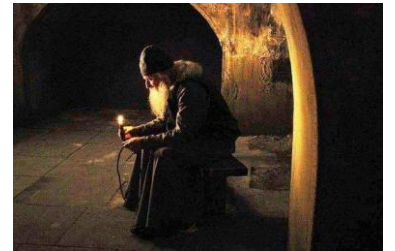
«Αναγνωρίζει, μαζί με τον Παπισμό, και τις λοιπές αιρέσεις, Μονοφυσίτες, Παλαιοκαθολικούς, Αγγλικανούς και λοιπούς Προτεστάντες ως Εκκλησίες εντασσόμενες στο

«Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικὴν καὶ Αποστολικὴν Εκκλησίαν»»

«είναι σαφές ότι οι Προκαθήμενοι και οι Αρχιερείς που ανήκαν στις αντιπροσωπεΐες των δέκα (10) Αυτοκέφαλων Εκκλησιών διέπραξαν το εκκλησιαστικό ποινικό αδίκημα της ΑΙΡΕΣΕΩΣ, διότι οι εν λόγω Αυτοκέφαλες Εκκλησίες ψήφισαν τη δογματική απόφαση με τον τίτλο «Εχέσεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας προς τον λοιπόν χριστιανικόν κόσμον», η οποία περιλαμβάνει...δογματικές αλλοιώσεις του Συμβόλου της Πίστεως»

Η ψευδοσύνοδος του Κολυμπαρίου «Νομιμοποιεῖ ἐπίσημα καὶ συνοδικὰ τὴν παναίρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»

«ἔγινε δεκτό ὅτι ὁ Παπισμός καθώς καί λοιποὶ αἰρετικοὶ εἶναι Εκκλησίες καί ὄχι αἱρέσεις.»

Πατέρες, Γέροντες και ασκητές εκ της Ιεράς Κοινότητος Αγίου Όρους

«πλάνη...ὑπάρχουσα εἰς ἄρκετὰ σημεῖα τῶν συνοδικῶν κειμένων, εἶναι καὶ ἡ ἐκκλησιοποίησις τῶν αἱρέσεων»

«Υἱοθετεῖται, δηλαδή, ἀμέσως, σαφέστατα καὶ ἀπροκάλυπτα ἡ αἰρετικὴ ἐκκλησιολογία τοῦ Προτεσταντισμοῦ»

Κελλιώτες Πατέρες εκ της Ιεράς Κοινότητος Αγίου Όρους

«ἡ ΑκΜΣ (καὶ δι' αὐτῆς πάντες οἱ ἀποδεχόμενοι αὐτήν), υἱοθέτησε καὶ ἀποδέχθηκε τὴν νέα ἐκκλησιολογία τῆς Β' Βατικανῆς "συνόδου", ὅπως ἐκφράστηκε στὰ ἐπίσημα κείμενά της (βλ. κυρίως *Lumen Gentium 15, Unitatis Redintegratio 3*, ὅπου γίνεται ἀναφορὰ στὴν ὕπαρξιν "Εκκλησιῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν Κοινοτήτων")»

Πατέρες εκ της Ιεράς Κοινότητος Αγίου Όρους

Σύνοψη και Συμπεράσματα

Τα πολύ ισχνά τον αριθμό, διαφωτιστικά όμως αυτά Αγιοπνευματικά σταχυολογήματα μας υπενθυμίζουν πολλές αλήθειες.

Πρώτον, την ενότητα, τα όρια και το Σώμα της «Εκκλησία» αποτελούν όλοι οι Ορθόδοξως Βαπτισμένοι οι οποίοι συνομολογούν την ακριβή Πίστη και όχι το πολύ μικρό κομμάτι του κλήρου ή το πολύ μικρότερο της Ιεραρχίας.

Δεύτερον, κεφαλή της Εκκλησίας είναι ο Χριστός και όχι ο Πατριάρχης ή μια Σύνοδος, έστω και Οικουμενική.

Τρίτον, η ανοχή στην παραμικρή καινοτομία ενάντια στην θεόσδοτη Ορθόδοξη θεολογία οδηγεί στην απώλεια, όποιος και εάν είναι αυτός που την εισάγει (Ιεράρχης ή Σύνοδος) ή που κακώς απαιτεί την βλάσφημη υπακοή μας.

Τέταρτον, διακριτική (και όχι απόλυτη) υπακοή οφείλεται μόνον σε εκείνον που ομολογεί την ακριβή Πίστη. Αντιθέτως, η αγία ανυπακοή σε όποιον κηρύττει καινοτομίες ή διάγει βίο ασεβή είναι ένδειξη ευλαβείας. Ο Χριστιανός δεν είναι ούτε άλογο όν, ούτε άβουλο. Δεν είναι αφελής και θύμα. Είναι πρόσωπο κατ' εικόνα του Θεού ευλογημένο με νοημοσύνη και με το αυτεξούσιο. Η αδιάκριτη υπακοή είναι ένδειξη ασέβειας και ανευλαβείας προς τον Θεό. Όταν οι άνθρωποι –είτε αυτοί είναι Ιεράρχες, είτε Οικουμενικές Σύνοδοι, είτε ακόμη και εάν πρόκειται για Αγγέλους– έρχονται σε αντίθεση με τον αποκεκαλυμμένο λόγο του Θεού στην Αγία Γραφή και την ιερά Παράδοση, τότε η υπακοή μας οφείλεται στον Θεό και η ανυπακοή είναι πράξις Πίστews, αγία και οφειλόμενη.

Πέμπτον, ο Χριστιανός, όσο ταπεινός πρέπει να είναι στα πνευματικά του, τόσο λένων και μαχιτής ατρόμητος οφείλει να είναι όταν πρόκειται περί Πίστews. Η δειλία και η σιωπή όταν προσβάλλεται η Πίστις είναι ένδειξη δαιμονικής ενεργείας και δεν είναι από δήθεν ταπείνωση αλλά από υποκρισία και ασέβεια.

Έκτον, η εφαρμογή της αγίας ανυπακοής ή αποτειχίσεως όχι απλώς δεν σε βγάξει εκτός Εκκλησίας, αλλά διασφαλίζει ότι μένεις εντός αυτής και υψώνεις νοητό τείχος προστασίας απέναντι στον αιρετίζοντα και τις κακοδοξίες του. Γι' αυτό και σε αποτείχιση προτρέπει, όταν απαιτείται, η Καινή Διαθήκη, οι ιεροί Κανόνες, η ιερά Παράδοση και οι Άγιοι Πατέρες οι οποίοι και την εφήρμοξαν.

Έβδομον, η αποδοχή μετα-Πατερικών και Οικουμενιστικών κακοδοξιών και η αποδοχή της αιρετικής και λιστρικής ψευδοσυνόδου του Κολυμπαρίου καθιστά τους αποδεχόμενους αυτών ως αιρετίζοντες και εν δυνάμει αιρετικούς, μη κεκριμένους αλλά καθ' όλα καθαιρετέους υπό μιας μελλοντικής Οικουμενικής Συνόδου και δικαιολογούν την ιεροκανονική αποτείχιση.

Η όλα τα ανωτέρω ισχύουν, ή όλοι οι Άγιοι Απόστολοι και οι Άγιοι Πατέρες ήσαν πλανεμένοι από τον Πονηρό και άρα έχουν δίκιο οι μετα-Πατερικοί, «αγαπολόγοι» Οικουμενιστές. Άπαγε τοιαύτης βλασφημίας!